

Naša reč

(consacré à la francophonie)

Rédactrice en chef: Jelena Dragović

Наша реч

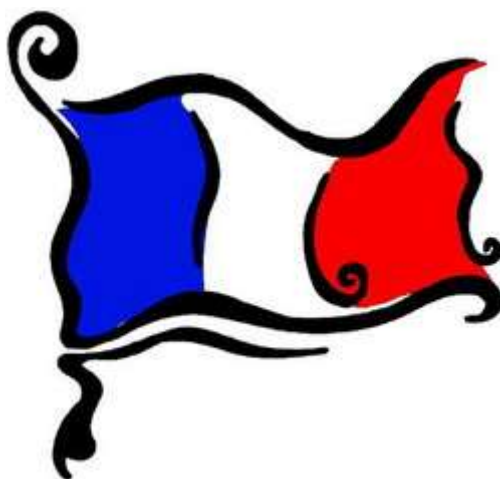

(поводом дана франкофоније)

Главни и одговорни уредник: Јелена Драговић

Chers lecteurs,

Nous avons consacré le nouveau numéro du magazine *Naša reč* à la journée de la Francophonie, qui marquera le mois de mars et nous rappellera de manière appropriée l'importance de la langue et de la culture françaises. L'idée de l'édition spéciale de ce magazine est venue de Milanka Gačević et Sladjana Jovičić, deux professeurs de français travailleuses et créatives, qui ont fait des efforts pour rassembler le matériel que vous avez sous les yeux. Nous vous invitons à profiter de cette aventure francophone que nous avons créée pour vous, car de nombreuses curiosités littéraires, culturelles, historiques et linguistiques vous attendent. Jouissez de notre magazine - jusqu'à la prochaine lecture !

Драги наши читаоци,

Ново издање часописа *Наша реч* посветили смо данима франкофоније, који ће обележити месец март и на прави начин нас подсетити на значај француског језика и културе. Идеја за посебно издање овог часописа потекла је од наших вредних и креативних професорки француског језика Миланке Гачевић и Слађане Јовичић, које су се потрудиле да сакупе материјал који је пред вама. Позивамо вас да уживате у овој франкофоној авантури коју смо за вас осмислили, јер вас у њој чекају многе књижевне, културне, историјске и језичке занимљивости.

Уживајте – до следећег читања!

Journée internationale de la **Francophonie**

Међународни дан **франкофоније**

Chaque année, le 20 mars est célébrée la Journée internationale de la Francophonie.

Le terme de *francophonie* apparut pour la première fois en 1880. C'est le géographe français Onésime Reclus (1837-1916) qui l'a employé pour désigner les espaces géographiques où on parle français.

L'Organisation internationale de la Francophonie (OIF) représente l'ensemble d'états, de gouvernements et de régions où on parle ou on utilise la langue française, soit comme la langue maternelle, soit comme la langue officielle ou administrative ou dans les travaux. Elle regroupe 88 États ou gouvernements (54 membres de plein droit, 7 membres associés et 27 observateurs) La Serbie est membre associé de l'Organisation internationale de la Francophonie depuis octobre 2018.

Le drapeau de Francophonie qui représente cinq continents.

Сваке године 20. март се обележава као Међународни дан франкофоније.

Појам *франкофонија* се појавио по први пут 1880. Француски географ Онезим Реклу (1837-1916) га је употребио како би означио заједницу држава у којима се говори француски језик.

Међународна организација Франкофонија представља скуп држава, земаља и регија у којима се говори или користи француски језик било као матерњи, званични, службени или радни језик. Франкофонију чини 88 земаља (54 земаља чланица, 7 придружених земаља и 27 земаља посматрача). Србија је од октобра 2018. постала придружена чланица Међународне организације Франкофоније.

Застава франкофоније која симболизује пет континената.

LES MONUMENTS LES PLUS CONNUS DE PARIS

НАЈПОЗНАТИЈЕ ЗНАМЕНИТОСТИ ПАРИЗА

Tour Eiffel

Ајфелова кула

La tour Eiffel, symbole de la France est située entre Champ-de-Mars et le Trocadéro. Elle a été construite en 1889 à l'occasion de l'Exposition Universelle par Gustave Eiffel dont elle porte le nom. L'Exposition Universelle fêtait le centenaire de la Révolution française de 1789. Sa construction durait 2 ans, 2 mois et 5 jours. Ce qui est intéressant c'est qu'elle était destinée à durer seulement 20 ans. Mais, heureusement, grâce aux architectes et aux rénovations, elle reste un site sensationnel, elle accueille des millions des visiteurs par an. Elle continue à fasciner les touristes par son scintillement tous les soirs. Elle doit être vue et elle permet de voir le panorama de Paris.

La hauteur de la tour Eiffel est de 325 mètres, y compris les antennes. Pour attendre le sommet il faut prendre l'un de deux ascenseurs. Elle dispose de l'escalier de 1665 marches, mais le troisième étage est accessible seulement par ascenseur. Elle pèse environ 10 100 tonnes et elle est de construction métallique.

Depuis toujours cet œuvre magnifique servait d'inspiration aux écrivains et aux artistes du monde entier.

Ајфелова кула, симбол Француске, налази се између Марсовог поља и Трокадера. Она је саграђена 1889. поводом Светске изложбе од стране Густава Ајфела, чије име носи. Светском изложбом славила се стогодишњица Француске револуције из 1789. Њена градња трајала је 2 године, 2 месеца и 5 дана. Оно што је интересно је да је било планирано да она траје само 20 година. Али срећом, захваљујући архитектама и рестаураторима, она остаје једно фантастично место које обилазе милиони посетилаца годишње. Кула наставља да очарава туристе својим треперењем преко целе вечери. Са ње се пружа поглед тако да се види цела панорама Париза.

Висина Ајфеловог торња је 325 метара, у шта су урачунате и антене. Да би се стигло до врха треба користити један од два лифта. Има степениште са 1665 степеника, али се на трећи спрат може доћи само лифтом. Тешка је око 10,100 тона и металне је конструкције.

Ово дивно ремек-дело одувек је служило као инспирација писцима и уметницима целог света.

Бојана Радојичић 7/1

Notre Dame de Paris

Нотр Дам

La cathédrale Notre-Dame de Paris est située au cœur de l'île de la Cité, dans le quatrième arrondissement de Paris. Elle représente un monument religieux, ainsi que culturel. Sa construction a commencé en 1163 grâce à l'évêque Maurice de Sully. Et il fallait deux siècles pour qu'elle soit finie. Son style dominant est gothique. La longueur de la cathédrale est de 130 mètres, la largeur est de 48 mètres et la hauteur de 69 mètres pour les tours et 96 mètres pour la flèche.

C'est un site historique important. C'est là que le mariage de Marguerite de Valois et d'Henri de Navarre (Henri IV) a lieu en 1572. Ensuite, le sacre de Napoléon Bonaparte s'y déroule en 1804, ainsi que le

mariage de Napoléon III en 1853. Donc, cet édifice occupe une place importante dans l'histoire de la France.

Катедрала Нотре Дам налази се у срцу острва Сите, у четвртом арондисману. Представља верски и културни споменик. Изградња је почела 1163. године, захваљујући бискупу Морису де Силију, и било је потребно два века да се заврши. Доминира готски стил. Дужина катедрале је 130 метара, ширина 48 метара, а висина кула је 69 метара и 96 метара за стрелу.

То је важно историјско место на којем је склопљен брак између Маргарите де Валоа и Анрија од Наваре (Анри IV) 1572. године. Затим је 1804. уследило крунисање Наполеона Бонапарте, као и венчање Наполеона III 1853. године. Дакле, ова грађевина заузима важно место у историји Француске.

Анастасија Делић 7/1

Arc de Triomphe

Тријумфална капија

L'Arc de Triomphe représente un monument militaire. Il se trouve dans le huitième arrondissement de Paris, à l'extrémité des Champs-Élysées. Sa hauteur est de 50 mètres, sa largeur de 45 mètres et la profondeur de 22 mètres.

C'est sous Napoléon Ier qu'on a commencé la construction de l'Arc en 1806. Il a ordonné la construction à l'honneur de ses troupes qui avaient pris la victoire à Austerlitz. Mais, ce n'est qu'en 1836 que la construction a été finie. La construction a été confiée aux architectes Chalgrin et Raymond, mais ils n'étaient pas d'accord sur la conception de ce monument. Et finalement, c'est Chalgrin qui était chargé de ce projet. Napoléon a été vaincu en Russie en 1812, et après cet événement on a arrêté les travaux. En 1832, sous Louis-Philippe Ier, la construction a recommencé. Depuis la fin de la Première Guerre mondiale, c'est là que la tombe du soldat inconnu et la flamme éternelle se trouvent.

Тријумфална капија представља војни споменик. Он је у осмом арандисману у Паризу, на крају Јелисејских поља. Висока је 50 метара, широка је 45 метара, а дугачка је 22 метара.

Изградња Тријумфалне капије је почела под Наполеоном I 1806. године. Он је наложио изградњу у част својих трупа које су победиле у бици код Аустерлица. Међутим, изградња је завршена тек 1836. године. Градња је поверена архитектама Шалгрену и Рејмонду, али они се нису сложили око дизајна овог споменика – на крају је Шалгрен био задужен за овај пројекат. Наполеон је поражен у Русији 1812. године, а након овог догађаја радови су заустављени. Године 1832. изградња је поново почела под Лујем Филипом I. Од краја Првог светског рата овде се налазе гроб непознатог војника и вечни пламен.

Champs-Élysées

Јелисејска поља

L'avenue Champs-Élysées, la plus belle avenue de la capitale, se trouve dans le huitième arrondissement, entre la place de la Concorde et la place Charles-de -Gaule. La longueur de l'avenue est de 1910 mètres. Elle doit son nom au lieu des Enfers où se trouvaient les âmes vertueuses dans la mythologie grecque.

Elle a été construite en 1670, et c'est Louis XIV qui a ordonné sa construction. Avant c'étaient les terrains marécageux, et Louis XIV a chargé André Le Nôtre, paysagiste du château de Versailles d'aménager ces terrains.

Au début, c'était un quartier de mauvaise réputation, fréquenté par des prostituées. Après la Révolution Française elle devient un site éclatant, avec de restaurants et des boutiques de renom. Actuellement, elle représente l'un des symboles remarquable de Paris.

Авенија Јелисејска поља, најлепша авенија главног града, налази се у осмом арондисману, између трга Конкорд и Трга Шарла де Гола. Авенија је дугачка 1910 метара. Њено име се односи на Јелисејска поља, место блажених у грчкој митологији.

Саграђена је 1670, а Луј XIV је наредио њену изградњу. Пре је ту било мочварно земљиште и Луј XIV је захтевао од Андреа Ле Нотреа, пејзажног архитекте Версајског дворца, да преуреди то земљиште.

Раније је то била четврт лоше репутације, коју су посећивале проститутке. После Француске револуције она постаје престижно место са ресторанима и реномираним бутицима. Данас Јелисејска поља представљају један од најзначајнијих симбола Париза.

Place de la Concorde

Трг Конкорд

La place de la Concorde est le début de l'avenue des Champs-Élysées. Longue de 359 mètres et large de 212 mètres, elle représente la plus grande place de Paris. Elle a été aménagée au XVIIIe siècle. Avant elle s'appelait la place Louis XV parce qu'il y avait une statue de roi à cheval. Pendant la Révolution française la guillotine y a été installée. L'exécution de Louis XVI et de Marie-Antoinette y a eu lieu.

En 1793 on a remplacé la statue de Louis XV par la statue de la Liberté et on l'appelée place de la Révolution.

En 1795, on l'a rebaptisée finalement la place de la Concorde. À présent, un obélisque (cadeau du roi d'Egypte de 1831) et une fontaine s'y trouvent.

La plupart des places sont limitées de bâtiments et la place de la Concorde est entourée des Champs-Élysées, du jardin des Tuileries et de la Seine ce qui la rend particulière.

Трг Конкорд се налази на почетку авеније Јелисејска поља. Дугачак 359 метара и широк 212 метара, представља највећи трг у Паризу. Направљен је у XVIII веку. Пре се звао трг Луја XV зато што

је ту била статуа краља на коњу. За време Француске револуције на том месту се налазила гиљотина. Ту су погубљени Луј XVI и Марија Антоанета.

Године 1793. статуа Луја XV замењена је кипом Слободе и трг је назван тргом Револуције.

Године 1795. трг је коначно променио име у Трг Конкорд. Данас се на њему налази обелиск (поклон краља Египта из 1831.) и фонтана.

Већина тргова је окружена зградама, а трг Конкорд је окружен Јелисејским пољима, парком Тиљерије и Сеном, што га чини посебним.

Тијана Маринковић 7/1

Jardin de Tuileries

Врт Тиљери

Le jardin de Tuileries est le plus ancien jardin de la capitale. Autrefois elle faisait partie du palais des Tuileries, résidence royale, qui n'existe plus.

Avant c'était un jardin à la italienne. Le jardin et le palais ont été construits à l'initiative de la reine Catherine de Médicis au XVIe siècle. Le

jardin avait les allées perpendiculaires délimitant des espaces verts rectangulaires.

En 1664, à l'initiative de Jean-Baptiste Colbert le jardin a été redessiné par André Le Nôtre. On a fait des bassins, de chaque côté d'une grande allée.

Врт Тиљери је најстарији врт у главном граду. Некада је то био део палате Тиљери, краљевске резиденције која више не постоји.

Раније је био врт у италијанском стилу. Врт и палата су изграђени на иницијативу краљице Катарине Медичи у XVI веку. Врт је имао алеје под правим углом које су ограничавале правоугаоне зелене површине.

Године 1664. врт је редизајнирао Андре ле Нотр на иницијативу Жана Баптиста Колбера. Направљени су рибњаци са сваке стране велике алеје.

Вук Максимовић 7/1

Invalides

Палата инвалида

L'hôtel des Invalides a été construit à l'initiative de Louis XIV pour héberger les soldats invalides de ses armées. D'ailleurs, il voulait améliorer l'image de ses armées, de ses soldats malheureux dont certains devenaient des clochards, mais aussi, il voulait embellir son propre image auprès des militaires.

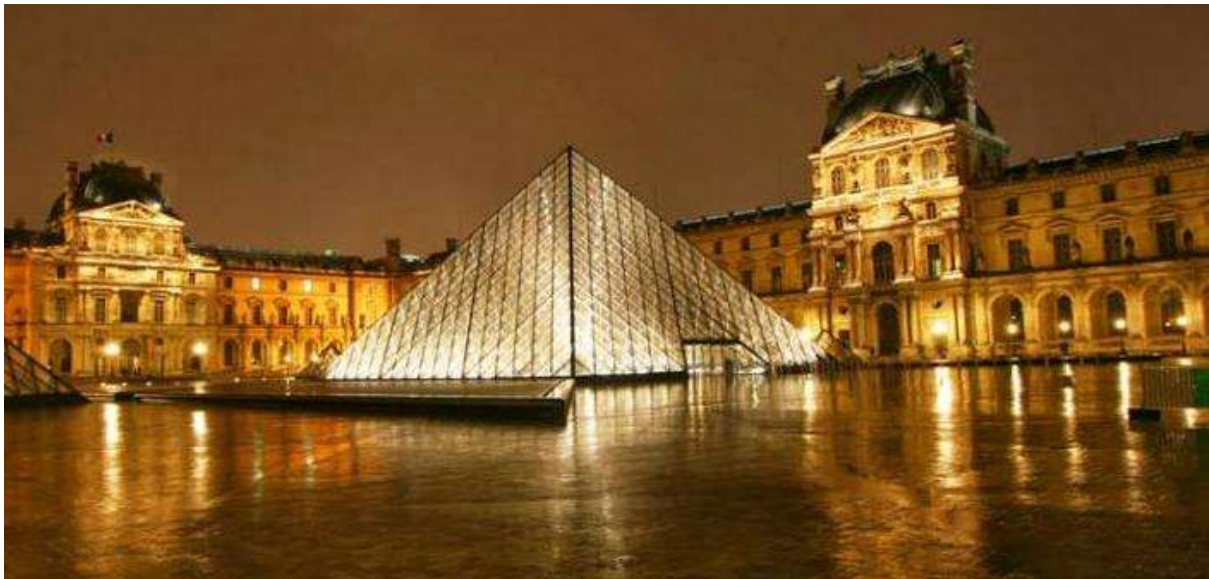
L'architecte Libéral Bruant a été chargé de ce projet. La construction a duré de 1670 à 1679. Actuellement, l'hôtel possède le musée de l'armée qui comprend le musée d'artillerie et le musée historique des armées. Une nécropole y prend place où on a enterré les soldats. De même, les Invalides abritent le tombeau de Napoléon Ier. Les invalides représentent un édifice incontournable de la région parisienne.

Палата инвалида је изграђена на иницијативу Луја XIV да би се сместили војници са инвалидитетом из његове војске. Штавише, он је желео да побољша слику своје војске, својих несрећних војника, од којих су неки постали скитнице, али такође је желео да улепша сопствену слику код војника

Архитекта Либерал Бруант је био задужен за овај пројекат. Изградња је трајала од 1670. до 1679. године. Тренутно палата поседује Војни музеј који укључује Артиљеријски музеј и Историјски музеј војске. Ту се налази некропола у којој су сахрањени војници. Исто тако, у Палати инвалида налази се гробница Наполеона I. Палата инвалида представља битну грађевину у париском региону.

Musée du Louvre

Музеј Лувр

Le musée du Louvre est l'un des plus grands musées du monde. Il est situé au centre de Paris, dans le palais de Louvre. Il est reconnaissable par sa pyramide de verre qui est créée en 1989. Ce monument a été inauguré en 1793. À l'origine du musée se trouvait un château que le roi Philippe Auguste a construit en 1190.

Ce musée d'art et d'antiquités comprend l'art occidental du Moyen Âge à 1848, les œuvres des civilisations antiques, les arts des premiers chrétiens et de l'Islam. Les œuvres sont très variées comme des peintures, des sculptures, des dessins, des objets archéologiques, céramiques, etc. Sa surface pour les expositions est de 60 600 m². Il est divisé en huit départements: Antiquités orientales, Antiquités égyptiennes, Antiquités grecques, étrusques et romaines, Arts de l'Islam, Sculptures, Objets d'art, Peintures et Arts graphiques et il rassemble 35 000 œuvres. On peut y voir les chefs-d'œuvre comme *La Joconde* de Léonard de Vinci, *La Vénus de Milo*, *La liberté guidant le peuple* d'Eugène Delacroix, *Le Code de Hammurabi*.

Музеј Лувр је један од највећих музеја на свету. Налази се у центру Париза, у палати Лувр. Препознатљив је по пирамиди од стакла која је направљена 1989. године. Овај споменик је отворен 1793. Првобитно је музеј био дворач који је краљ Филипа Август саградио 1190. године.

Овај музеј уметности и антиквитета обухвата западну уметност од средњег века до 1848. године, дела античких цивилизација, уметност првих хришћана и ислама. Дела су веома разноврсна, попут слика, скулптура, цртежа, археолошких предмета, предмета од керамике итд. Површина за изложбе износи 60.600 метара квадратних. Подељен је на осам делова: оријентални антиквитети, египатски антиквитети, грчки, етрурски и римски антиквитети, исламска уметност, скулптуре, уметнички предмети, слике и графичка уметност и укупно има 35000 дела. Ту се могу видети ремек дела попут *Мона Лизе* Леонарда да Винчија, *Милоска Венера*, *Слобода води народ* Ежена Делакроа, *Хамурабијев законик*.

Алекса Крстовић 7/3

Musée d'Orsay

Музеј Орсеј

Le musée d'Orsay, musée national, s'étend sur la rive gauche de la Seine. Il est situé dans le septième arrondissement de Paris. Il a été installé dans la gare d'Orsay et ouvert en 1986. Il possède de diverses formes d'art, art occidental, comme des peintures, des sculptures, des photographies, l'art graphique, architecture, etc. Ce musée rassemble des œuvres d'art de la période de 1848 à 1914. En général, il s'agit des œuvres impressionnistes (environ 440 toiles) et post-impressionnistes (environ 470 toiles). Mais, on y retrouve des œuvres réalistes, néoclassiques ou symbolistes. On peut y voir des œuvres de Paul Gauguin ou de Claude Monet. Les visiteurs peuvent jouir des chefs-d'œuvre comme *Le déjeuner sur l'herbe* d'Édouard Manet, *La petite danseuse de quatorze ans* de Degas, *la Série des Cathédrales de Rouen* de Monet, *Bal du moulin de la Galette* de Renoir. Il y a des expositions permanentes, mais également des expositions temporaires consacrées à un artiste.

Donc, ce musée représente un site incontournable pour les admirateurs de l'art impressionniste et post-impressionniste parce que c'est la collection la plus considérable du monde.

Музеј Орсеј, национални музеј, простире се дуж леве обале Сене. Налази се у седмом арондисману Париза. Постављен је на железничкој станици Орсеј и отворен је 1986. године. У њему се чувају различити облици углавном западне уметности, као што су слике, скулптуре, фотографије, графичка уметност, архитектура итд. Овај музеј има уметничка дела из периода од 1848. до 1914. године. Уопштено, ради се о импресионистичким делима (око 440 слика) и постимпресионистима (око 470 слика). Али ту постоје и реалистична дела, неокласична или симболистичка. Могу се видети дела Пола Гогена или Клода Монеа. Посетиоци могу уживати у ремек-делима као што су *Доручак на трави* Едуара Манеа, Дегаова *Мала четрнаестогодишња балерина*, Монеова *Серија катедрала у Руену* и Реноаров *Бал на Мулин де ла Галете*. Постоје сталне изложбе, али и повремене изложбе посвећене једном уметнику.

Дакле, овај музеј је незаобилазан за љубитеље импресионистичке и постимпресионистичке уметности, јер је то највећа светска колекција.

Pont des Arts

Мост уметности

Le pont des Arts est un pont connu qui traverse la Seine. Il relie les quais Malaquais et Conti du sixième arrondissement au quai François-Mitterrand. Au début c'était une passarelle de neuf arches en fonte pour les piétons, elle a été construite entre 1801 et 1804. Donc, c'était le premier pont métallique à Paris. En raison de collision des bateaux et des bombardements du Premier et du Seconde Guerre mondiale, on a fait la reconstruction. Ce qu'on voit aujourd'hui, c'est la réplique de l'ancien pont et on l'a construit entre 1981 et 1984 selon les plans de Louis Arretche et à

la différence de l'ancien pont il ne contient que sept arches. C'est le maire de Paris, Jacques Chirac qui a fait l'inauguration de ce pont en 1984.

De nos jours, ce pont attire beaucoup de peintres, photographes et dessinateurs grâce à la vue magnifique. Une curiosité touristique est liée à ce pont. Depuis 2008 on accroche des cadenas d'amour aux parapets du Pont des Arts. Ces cadenas ont des inscriptions des amoureux, les prénoms ou les initiales et la date où le cadenas a été accroché. Parfois, il y a un court message. Mais il y avait des moments, comme c'était le cas en 2010, que tous les cadenas ont été enlevés pendant une nuit. Donc, il s'agissait des disparitions inexplicables. De même, il y avait des cas des bris des barrières sous le poids des cadenas, comme c'était le cas en 2014.

Мост уметности је чувени мост који прелази преко Сене. Он повезује кејеве Малаке и Конти у шестом арондисману са кејом Франсоа Митеран. На почетку је био пешачки мост са девет гвоздених лукова, изграђен између 1801. и 1804. године. Дакле, то је био први метални мост у Паризу. Мост је реконструисан због судара бродова и бомбардовања у Првом и Другом светском рату. Оно што данас видимо је реплика старог моста и он је саграђен између 1981. и 1984. по нацрту Луја Аретса, а разликује се од старог моста по томе што има седам лукова. Градоначелник Париза, Жак Ширак, свечано је отворио овај мост 1984. године.

Данас Мост уметности привлачи пуно сликара, фотографа, цртача, захваљујући величанственом погледу. Туристи су заинтересовани за овај мост. Од 2008. стављају се катанци љубави на ограду Моста уметности. На тим катанцима се налазе натписи заљубљених, имена или иницијали и датум када су катанци стављени. Понекад се ту налази и нека кратка порука. Али било је и тренутака, попут случаја 2010. године, када су сви катанци били скинути преко ноћи. Дакле, то су били необјашњиви нестанци. Такође, било је случајева ломљења ограде моста због тежине катанаца, као што је био случај 2014. године.

Наташа Вукашиновић 7/1

Cimetière du Père-Lachaise

Гробље „Пер-Лашез“

S'étendant sur la superficie de 46,93 hectares, le cimetière du Père-Lachaise représente le plus grand cimetière de Paris et l'un des plus connus du monde. Elle se trouve dans le vingtième arrondissement. L'histoire de ce cimetière est particulièrement intéressante. Au XVe siècle, Régnault de Wandonne, un riche commerçant a acheté ce terrain pour construire une maison cossue. Au fil des années ce domaine avait plusieurs propriétaires. Finalement, il a été abandonné et on l'a transformé en cimetière parce que Paris en manquait. Le cimetière a été ouvert en 1804.

Au début, ce cimetière n'était pas très populaire auprès des habitants de Paris parce qu'il se trouvait dans un quartier pauvre. Mais, plus tard, quand on y a mis les sépultures de Molière et la Fontaine, il est devenu populaire. Beaucoup de personnes célèbres du monde entier y sont enterrées comme Oscar Wilde, Frédéric Chopin et bien d'autres. À présent, c'est un site touristique qui accueille chaque année beaucoup de touristes. On y organise des visites guidées.

La flore et la faune sont variées. La cimetière abrite environ 5300 arbres, il y a des hêtres, des frênes, des marronniers, des platanes, des

noyers, des robiniers, des tilleuls, etc. Au total, on y trouve 400 espèces végétales. Deux arbres remarquables, en raison de leur âge, s'y trouvent, ce sont un érable de Montpellier planté en 1883 et un maronnier d'Inde, planté en 1880. La faune est constituée d'environ quarante espèces d'oiseaux, comme des corneilles, des éperviers, des mésanges, etc.. On y trouve aussi des lézards, des chauves-souris, des hérissons, des écureuils roux, des papillons, etc.

На простору од 46,93 хектара, гробље „Пер-Лашез“ представља највеће гробље у Паризу и једно је од најпознатијих на свету. Налази се у двадесетом арондисману. Историја овог гробља је веома занимљива. У петнаестом веку, Рењо де Вандон купио је ово земљиште за изградњу раскошне куће. Током година ово имање је имало неколико власника. На крају је земљиште напуштено и на њему је било направљено гробље које је недостајало Паризу. Гробље је отворено 1804.

У почетку ово гробље није било баш популарно међу становницима Париза, јер се налазило у сиромашном кварту. Касније, када су овде сахрањени Молијер и Лафонтен, стекло је популарност. Многи познати људи су сахрањени овде, као Оскар Вајлд, Фредерик Шопен и многи други. Ово је тренутно туристичка атракција коју посети много туриста сваке године. Организују се вођене туре.

Флора и фауна су овде разноврсне. На гробљу се налази око 5300 стабала букве, јасена, кестена, платана, ораха, багрема, липе... Укупно има 400 биљних врста. Могу се видети и два изузетно стара стабла: то су јавор из Монепељеа који је засађен 1883. и кестен из Индије засађен 1880. Фауна се састоји од четрдесетак врста птица, као што су врране, јастребови, сенице... Овде се такође налазе и гуштери, шишмиши, јежеви, црвене веверице, лептири...

Љиљана Коњевић 7/1

Panthéon

Пантеон

Le Panthéon est un édifice de style néo-classique, situé dans le cinquième arrondissement de Paris. Il a été construit au XVIIIe siècle. La hauteur de cet édifice est de 83 mètres, sa longueur est 110 mètres. La façade principale possède un fronton triangulaire ce qui représente la République. Le Panthéon a la forme du croix grec. L'intérieur de cet édifice est décoré par des peintres académiques tels que Puvis de Chavannes, Antoine-Jean Gros, Cabanel ou Léon Bonnat. Sa construction est particulièrement intéressante. Au premier vue on peut penser qu'il s'agit d'une coupole qui soutient le lanternau et le croix au sommet, mais les trois coupoles sont emboîtées les unes dans les autres.

Il doit son nom au terme grec *pántheion* ce qui signifie « de tous les dieux ». À l'origine c'était une église dédiée à Sainte Geneviève. Mais, actuellement, ce monument sert à honorer les personnages importants de l'histoire de France. C'est là qu'on a inhumé Voltaire, Jean-Jacques Rousseau, Émile Zola, Victor Hugo, André Malraux, Alexandre Dumas, Pierre et Marie Curie. Marie Curie, morte en 1934, est la femme unique qui y est inhumée. De nos jours, c'est le président de la République qui permet ce privilège. Pourtant, la famille du défunt peut refuser cet honneur. C'était le cas avec la famille d'Albert Camus.

Пантеон је зграда неокласичног стила која се налази у петом арондисману. Саграђена је у XVIII веку. Висока је 83 метара, а дугачка 110 метара. Главна фасада има троугласти забат који представља Републику. Пантеон је у облику грчког крста. Унутрашњост ове зграде је украшена радовима академских сликара попут Пувиса де Шавана, Антоана Жана Гроа, Кабанела или Леон Бонаа. Конструкција је посебно занимљива. На први поглед се може помислити да је то купола која придржава фењер и крст на врху, али три куполе су наслагане једна на другу.

Назив зграде потиче од грчког "*pántheion*" што значи „храм посвећен свим боговима". Првобитно је то била црква посвећена Светој Геновеи. Али данас овај споменик служи да се ода почаст најважнијим личностима из француске историје. Ту су сахрањени Волтер, Жан Жак Русо, Емил Зола, Виктор Иго, Андре Малро, Александар Дима, Пјер и Марија Кири. Марија Кири, која је умрла 1934. године, једина је жена која је ту сахрањена. Данас председник Републике дозвољава ова привилегију. Међутим, породица покојника може одбити ову част. То је био случај са породицом Алберта Камија.

Ана Првуловић 7/1

Champs-de-Mars

Марсова поља

Le champs-de-Mars est un jardin public qui s'étend sur 24,5 hectares. Il est situé dans le septième arrondissement, entre la Tour Eiffel et l'École militaire. Il doit son nom au Champs de Mars romain (Mars, c'est le dieu romain de la guerre). Au XVIIIe siècle, c'était un espace de la campagne, on y cultivait des légumes. Après la construction de l'École militaire, il est devenu un champ de manœuvre. On a créé un fossé et on a fermé cet espace par un grille.

Actuellement, de nombreux évènements y ont lieu comme des expositions, des concerts, des feux d'artifice de la fête nationale. Les Parisiens et les visiteurs fréquentent ce jardin, surtout le week-end, pour faire des piques-niques.

Pendant la Révolution, on y a célébré la fête de la fédération le 14 juillet 1790.

Марсова поља су јавни парк који се простире на 24,5 хектара. Налази се у седмом арондисману, између Ајфелове куле и Војне школе. Име су добила захваљујући римском Марсовом пољу (Марс, то је римски бог рата). У XVIII веку је то био део села где се узгајало поврће. Након изградње Војне школе, тај простор је служио за војну обуку. Ту су направили јарак и затворили су тај простор оградом.

Тренутно се тамо одржавају многи догађаји као што су изложбе, концерти, ватромет за државни празник. Парижани и посетиоци често посећују овај парк, посебно викендом да би правили излете.

За време Револуције ту је прослављен Празник федерације 14. јула 1790. године.

Тамара Аранђеловић 7/1

Faites la connaissance
de nos professeurs !

Упознајте наше
наставнике!

Naša reč interview: professeurs de français Milanka Gačević i Sladjana Jovičić

Plus on connaît de langues, plus on a de valeur. Nous sommes convaincus de la vérité de ce proverbe, et nos professeurs de français - Milanka Gačević i Sladjana Jovičić nous le montrent tous les jours. Elles essaient de nous transmettre leurs connaissances, mais aussi de nous former à une vie dans une société moderne, dans laquelle la connaissance de langues étrangères est attendue, indispensable et peut nous apporter un grand avantage. Nous leur avons parlé et nous avons essayé de vous rapprocher de la magie de la langue française dans cette interview - justement comme elles le font en classe. Jouissez de cette interview !

Наша реч двоугао: професори француског језика Миланка Гачевић и Слађана Јовичић

Колико језика знаш, толико вредиш. У истинитост ове пословице уверили смо се много пута, а на то нам свакодневно указују и наше професорке француског језика – Миланка Гачевић и Слађана Јовичић. Труде се да нам пренесу своје знање, али и да нас оспособе за живот у модерном друштву, у којем се знање страних језика очекује, подразумева и може нам представљати велику предност. Разговарали смо са њима и потрудили се да вам у овом интервјуу приближимо чаролију француског језика – баш као што је оне приближавају нама на школским часовима. Уживајте!

Naša reč: Depuis quand travaillez-vous comme enseignante ? Qu'est-ce que vous aimez dans votre métier et qu'est-ce que vous changeriez ? Est-ce que vous vouliez depuis toujours travailler à l'école ?

Milanka: Je travaille à l'école depuis 1995, donc, ça fait vingt-cinq ans. J'aime travailler avec les enfants, mais je changerais le système éducatif parce que je pense qu'il pourrait être mieux organisé.

Sladjana: Je suis enseignante depuis 2006, alors, ça fait treize ans que je travaille à l'école. Quant à l'organisation de l'enseignement des langues étrangères, j'aimerais que les groupes d'élèves dans les salles de classe soient moins nombreuses parce que de cette façon on apprend mieux une langue. Je voulais exercer ce métier depuis toujours - en tant que petite fille, je

voulais être institutrice, donc, on pourrait dire que j'ai réalisé mon rêve en quelque sorte.

Naša reč: Quand avez-vous pris intérêt au français et quand l'avez-vous aimé ?

Milanka: Très tôt. J'ai commencé à apprendre le français à l'école primaire et alors je l'ai aimé. Le fait que ma professeur principale m'a enseigné le français avait probablement une grande influence.

Sladjana: J'ai appris le français à partir de la cinquième. Durant cette période, j'ai regardé la série des films sur le célèbre Cruchot; c'étaient les films *Le gendarme se marie*, *Le gendarme à New York*. J'ai aimé ces films et la langue française, et alors j'ai décidé d'en faire mon métier - langue française à cause du film.

Professeur de français Milanka Gačević

Naša reč: A votre avis, quelles sont les particularités de la langue française? Pourquoi est-il particulier ?

Milanka: Chaque langue a quelque chose de particulier et, en ce qui concerne la langue française, je pense qu'elle est avant tout mélodieuse.

Sladjana: Le français appartient au groupe de langues romanes, originaire du latin. Son histoire est intéressante: sauf en France, c'est la langue officielle de nombreux pays, par exemple, Belgique, Canada. C'est la langue officielle des Nations Unies. Pour moi, la langue française est logique, sa prononciation est spécifique, c'est une langue mélodieuse, la langue de l'amour.

Naša reč: En un mot, comment nous présenteriez-vous la culture française?

Milanka: La culture française est l'une des plus anciennes d'Europe et elle est toujours innovante, prête au changement. Les Français sont larges d'esprit, c'est un peuple libéral, dont témoignent les œuvres de leurs grands philosophes Voltaire et Jean-Jacques Rousseau.

Sladjana: En ce qui concerne la culture et la langue d'un peuple, nous devons être conscients du fait qu'il n'est pas seulement important d'apprendre les règles de grammaire, mais qu'il est également nécessaire qu'on s'immerge dans la culture de ce peuple. Le centre de la culture française est Paris, ville de lumière, où il y a de nombreux musées et c'est une ville qui peut vous offrir beaucoup.

Naša reč: Quels conseils donneriez-vous à vos élèves - quel est le meilleur moyen d'apprendre le français ?

Milanka: Ils devraient regarder des films français, écouter des chansons françaises et, avant tout, apprendre toujours les mots!

Sladjana: Le meilleur moyen d'apprendre une langue est quand vous êtes en contact direct avec cette langue. Regardez des films français, écoutez la musique française, chantez, et, si vous avez la possibilité, visitez la France.

Naša reč: Avez-vous déjà séjourné en France? Quelles sont vos impressions?

Milanka: J'ai visité la France quand j'étais étudiante et c'était magnifique - je n'ai jamais oublié mon séjour dans ce pays.

Sladjana: Oui, j'ai eu l'occasion de visiter Paris pendant quelques jours, et à Bordeaux, j'ai passé un mois. Paris, c'est une ville qui passionne par sa taille.

Naša reč: Comment la langue et la culture françaises sont-elles popularisées dans notre pays ?

Milanka: La situation est très mauvaise ces dix dernières années par rapport à l'anglais, car l'anglais est beaucoup plus populaire et répandu que le français - il est plus utilisé dans la vie quotidienne.

Sladjana: Il y a de nombreux façons pour populariser la langue et la culture françaises dans notre pays. Par exemple, l'Institut français et l'Ambassade de France accordent des bourses à des étudiants serbes afin de favoriser la mobilité des étudiants serbes en France. Ensuite, l'Ambassade de France, c'est-à-dire, l'Institut français a signé une convention permettant aux établissements publics serbes de proposer des candidats à l'examen de français - le DELF scolaire.

Naša reč: Y a-t-il un lien entre la culture serbe et française? Quelles sont les similitudes et quelles sont les différences ?

Milanka: Bien sûr, il existe un lien, et tout d'abord, il concerne la période de la Première Guerre mondiale. Il existe également des similitudes entre ces peuples que vous comprenez quand vous les connaissez mieux, par exemple, les Serbes et les Français sont très accueillants.

Sladjana: Les Serbes et les Français sont fiers de leur pays et de leur langue - ils essaient de préserver leur identité nationale. La similitude est que tous les deux peuples sont cordiaux et accueillants. Bien sûr, il y a des différences, en particulier dans la gastronomie et la musique.

Naša reč: Et pour terminer quel est votre conseil aux élèves et aux employés de notre école ?

Milanka: *Lisez plus et revenez à la littérature classique.*

Sladjana: *Plus on connaît de langues, plus on a de valeur - alors, apprenez les langues étrangères.*

Наша реч: Колико дуго се бавите послом наставника? Шта у својој професији волите, а шта бисте променили? Да ли је одувек Ваша жеља била да радите у школи?

Миланка: *У школи радим од 1995, значи већ двадесет пет година. Волим рад са децом, али променила бих систем образовања јер сматрам да се може организовати на бољи начин.*

Слађана: *Просветни радник сам од 2006, тако да сам до сада тринаест година провела радећи у школи. Када је у питању организација наставе страних језика, волела бих да у учионицама буду мање групе ученика јер се језик тако боље учи. У мени је одувек постојала жеља да се бавим овим послом – као мала желела сам да будем учитељица, па сам то сада у неку руку то остварила.*

Наша реч: Када се код Вас јавило интересовање за француски језик и љубав према њему?

Миланка: *Веома рано. Ја сам од основне школе учила француски језик и тада сам га заволела. Вероватно је томе допринела и чињеница да ми је разредна предавала француски.*

Слађана: *Француски сам учила од петог разреда основне школе. Баш негде у том периоду сам гледала циклус филмова о чувеном Крушоу; то су били филмови „Жандар се жени“, „Жандар у Њујорку“. Филмови су ми се јако допали и тада сам одлучила да се бавим француским језиком – због филма.*

Наша реч: Шта су, по Вашем мишљењу, специфичности француског језика? По чему је он посебан?

Миланка: Сваки језик је по нечему посебан, а када је у питању француски мислим да пре свега треба истаћи његову мелодичност.

Слађана: Француски спада у романску групу језика, потиче од латинског. Има занимљив историјат: осим у Француској, службени је језик у многим земљама, нпр. Белгији, Канади. Званични је службени језик Уједињених нација. Мени је француски језик логичан, специфичан је по изговору, мелодичан је, језик љубави.

Наша реч: Како бисте нам укратко представили француску културу?

Миланка: Француска култура је једна од најстаријих у Европи и увек је иновативна, спремна за промене. Французи су слободоумни, либерални народ, о чему сведоче радови њихових великих филозофа Волтера и Жан Жака Русоа.

Слађана: Када причамо о култури и језику неког народа, треба да будемо свесни чињенице да није битно само научити граматичка правила, већ је неопходно да се човек упозна са културом тог народа. Центар француске културе је Париз, град светлости, у којем има много музеја и може пуно тога да вам понуди.

Наша реч: Шта бисте саветовали својим ученицима – који је најбољи начин да науче француски језик?

Миланка: Требало би да гледају што више француских филмова, да слушају француске песме и, пре свега, да стално уче речи!

Слађана: Најбољи начин за учење језика је када сте у директном контакту са њим. Гледајте француске филмове, слушајте њихову музику, певајте и, ако сте у могућности, посетите Француску.

Наша реч: Јесте ли икада били у Француској? Какви су Ваши утисци о њој?

Миланка: Посетила сам Француску док сам била студент и утисци су феноменални – никада нисам заборавила боравак у тој земљи.

Слађана: *Јесам, имала сам прилику да посетим Париз на неколико дана, а у Бордоу сам била месец дана. Париз је град који осваја својом величином.*

Професорка Слађана Јовичић са нашим новинарима

Наша реч: *На који начин се француски језик и култура популаришу у нашој земљи?*

Миланка: *Јако је лоша ситуација у последњих десет година у односу на енглески језик, јер је енглески много популарнији и распрострањенији од француског – више се користи у свакодневном говору.*

Слађана: *Постоји више начина да се француски језик и култура популаришу у нашој земљи. Рецимо, Француски институт и амбасада дају стипендије за српске студенте, како би мотивисали њихову мобилност. Потом, Амбасада Француске, односно Француски институт потписали су уговоре са државним школским установама у Србији, који им омогућавају да*

да свим ученицима понуде полагање испита француског језика ДЕЛФ у школским установама.

Наша реч: Постоји ли веза између српске и француске културе? У чему су сличности између њих, а које су разлике?

Миланка: *Наравно да постоји веза и пре свега се односи на период Првог светског рата. Постоје и сличности међу овим народима које увидите када их боље упознате, нпр. и Срби и Французи су изузетно гостопримљиви.*

Слађана: *И Срби и Французи су поносни на своју земљу и свој језик – труде се да чувају свој национални идентитет. Сличност је и у томе што оба народа одликује срдачност и гостопримљивост. Наравно, постоје и разлике, пре свега у гастрономији и музици.*

Наша реч: Која је Ваша завршна порука ученицима и запосленима у нашој школи?

Миланка: *Читајте што више и враћајте се класичној књижевности.*

Слађана: *Човек вреди онолико колико језика зна – дакле, учите стране језике.*

Interview faite par:
Viktor Raičević 7/2
Petra Stošić 7/2

Интервју припремили:
Виктор Раичевић 7/2
Петра Стошић 7/2

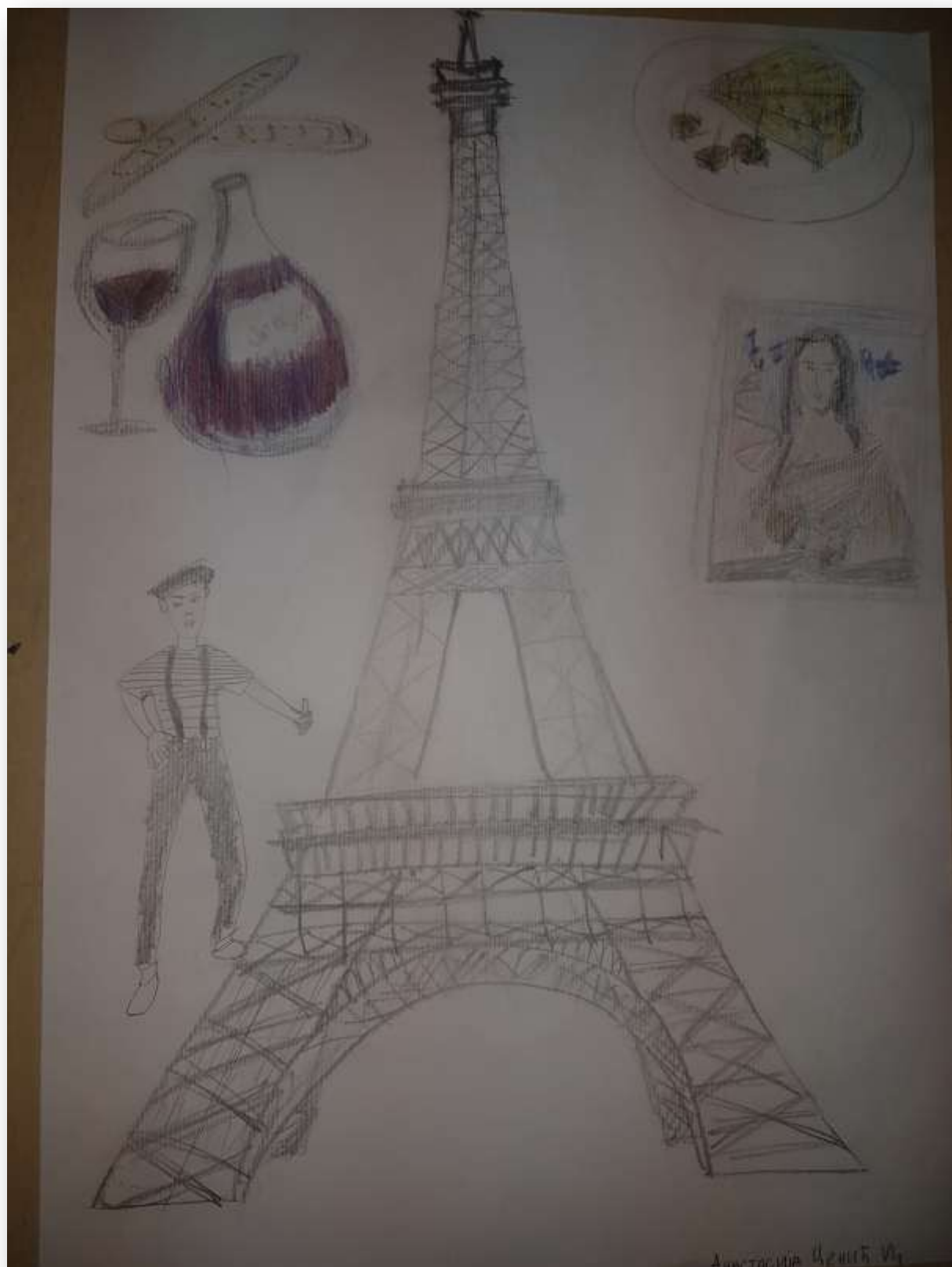
Un carnet de voyage en France

Путописна сликовница Француске

On dit qu'une image vaut mille mots, mais rien n'est plus franc et plus spontané que les associations d'enfants. Voilà les dessins de nos élèves qui sont créés quand nous leur avons demandé à quoi leur faisait penser le mot la France. Jouissez de ce carnet de voyage illustré à travers la France sous un angle complètement différent.

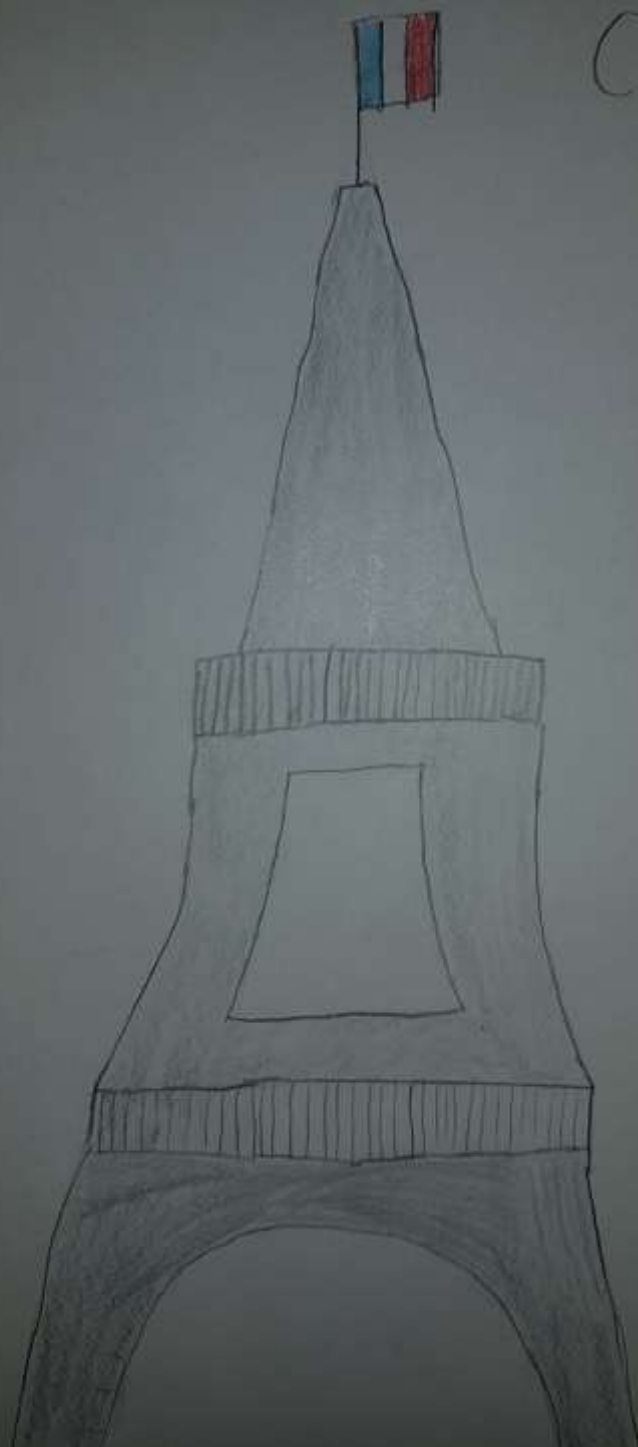
Кажу да једна слика вреди хиљаду речи, а ништа није чистије и спонтаније од дечијих асоцијација. Ево радова наших ученика, који су настали када смо их питали на шта их асоцира Француска. Уживајте у овом осликаном путопису кроз Француску, из потпуно другачијег угла.

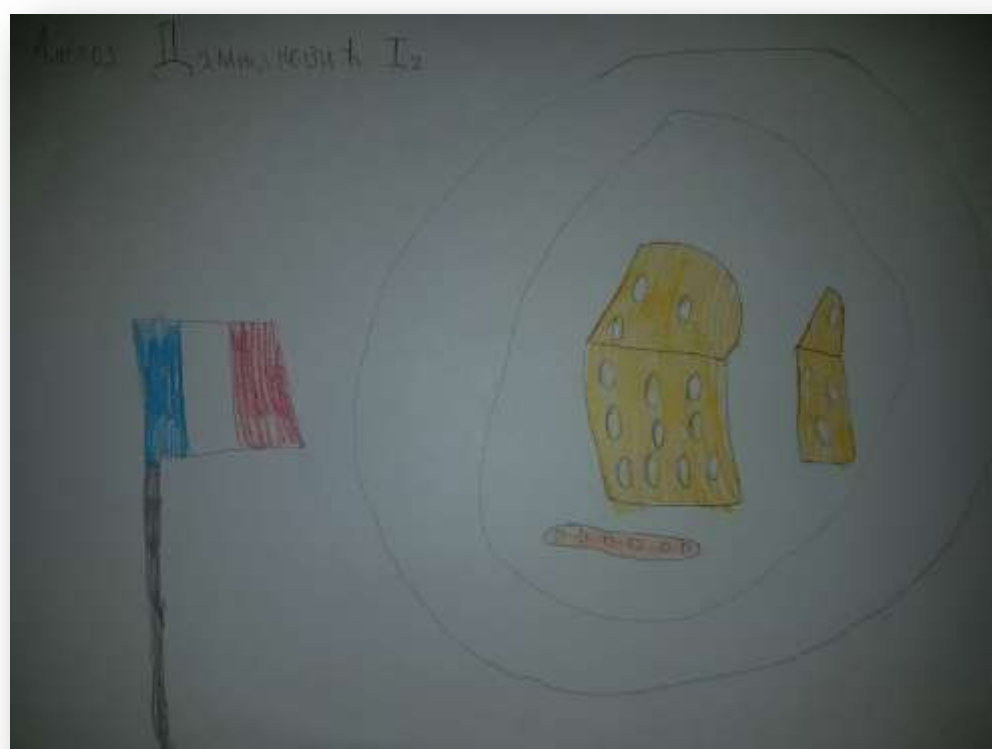
Анастасия Генрич В.

Стефан

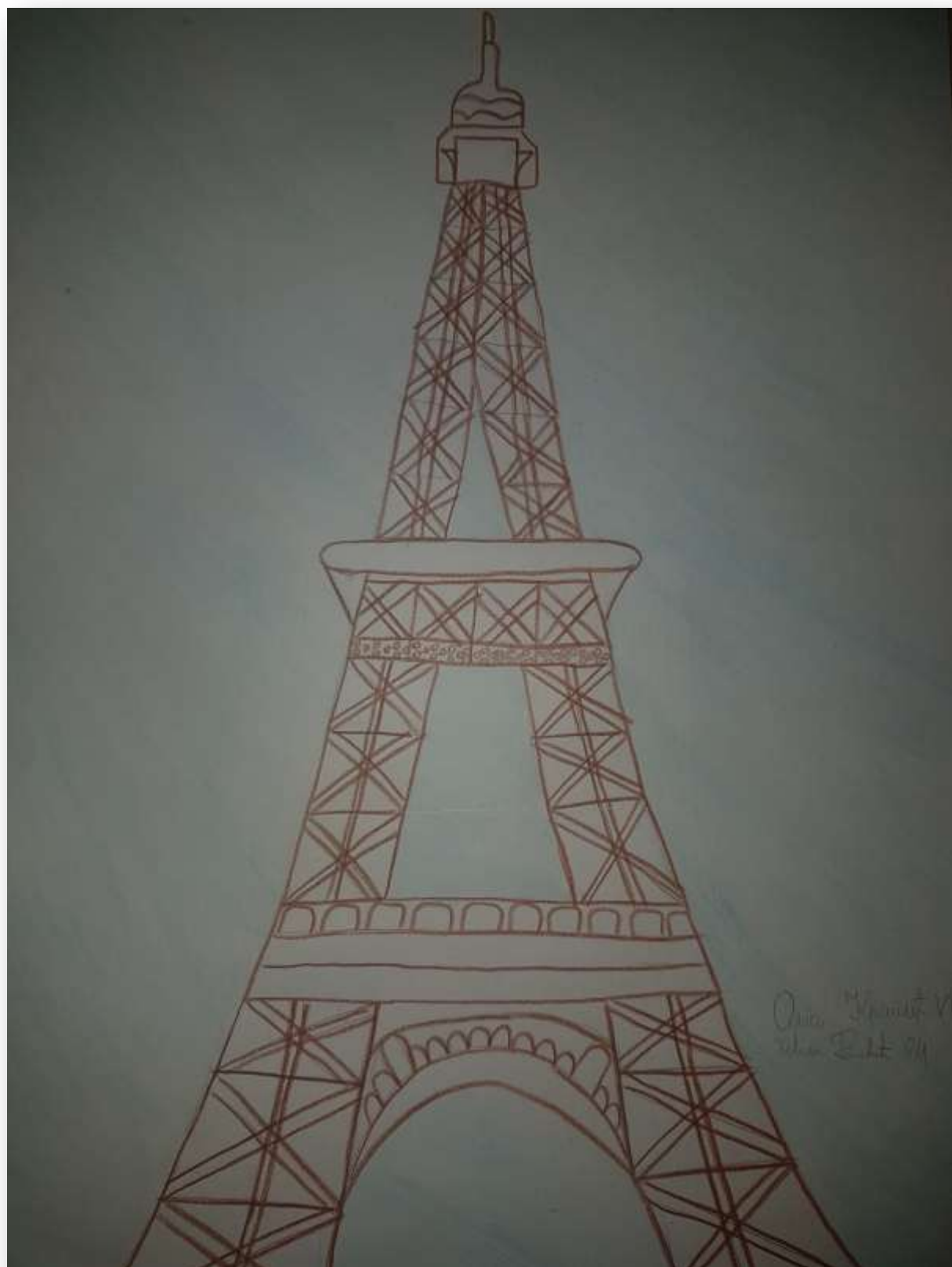
Спасојевић I5

Hana Oaen Bekiz

II₂

Antenna Croatia

4

Ecrivains français dans
notre liste de lecture
pour les élèves

Француски писци у
нашој школској
лектири

René Guillot

Nous prenons la connaissance des écrivains français durant notre formation entière, mais celui dont nous nous souvenons tous c'est René Guillot et son roman *Crin-Blanc* - une histoire émotionnelle d'amitié et d'humanité qui ne laisse personne indifférent. Tous les collégiens de Serbie connaissent le nom de cet écrivain, et maintenant, nous partageons avec vous les détails de sa biographie. René Guillot était un écrivain pour les enfants qui vivait dans les colonies françaises en Afrique. Il est né le 24 janvier 1900 à Courcoury, en France, et mort le 26 mars 1969 à Paris, en France. Après ses études, il a déménagé au Sénégal, où il a travaillé comme enseignant. Il a passé plus de vingt ans en Afrique et la plupart de ses livres datent de cette époque. Sauf *Crin-Blanc* déjà mentionné, ses œuvres les plus connus sont *Anne et le roi des chats* et *Sirga, la lionne*. Il a reçu le prix Hans-Christien-Andersen en 1964. Plusieurs films ont été tournés d'après ses romans.

Рене Гијо

Са француским писцима упознајемо се током целог школовања, али први који нам свима остаје у сећању је Рене Гијо и његов роман *Бела грива* – емотивна прича о пријатељству и хуманости која никога не оставља равнодушним. Зато име овог писца знају сви школарци у Србији, а сада са вама делимо детаље из његове биографије. Рене

Гијо је био писац за децу који је живео у француским колонијама у Африци. Родио се 24. јануара 1900. у Куркури у Француској, а умро је 26. марта 1969. у Паризу, у Француској. Након студија преселио се у Сенегал, где је радио као учитељ. Више од двадесет година провео је у Африци и већина његових књига потиче из тог времена. Поред већ поменуте *Беле гриве*, његова најпознатија дела су *Краљ мачака* и *Сирга, краљица афричке џунгле*. Добио је награду Ханс Кристијан Андерсон за књижевност 1964. године. По његовим романима снимљено је неколико филмова.

Jules Verne

C'est Jules Verne qui nous a introduit dans le monde d'aventures et de belles histoires en cinquième, grâce à ses œuvres, surtout son roman *Vingt mille lieues sous les mers*. Le nom de naissance de cet écrivain français connu et renommé dans le monde entier était Jules Gabriel Verne. Il est né le 8 février 1828 à Nantes, en France, et mort le 24 mars 1905 à Amiens, en France, à l'âge de soixante-dix-sept ans. Il était romancier, poète et dramaturge. Il est surtout connu pour ses romans d'aventures, et c'est la raison pour laquelle on considère qu'il a fortement influencé le genre de la science-fiction. Jules devait suivre la carrière professionnelle de son père, c'est-à-dire, il devait être avocat, mais dès son jeune âge, il s'intéressait au théâtre et à la rédaction de textes. Parmi ses romans les plus populaires, il faut particulièrement mentionner *Voyage au centre de la Terre* et *Le Tour du monde en quatre-vingts jours*. Jules Verne vient au deuxième rang des auteurs les plus traduits du monde. Ses œuvres ont été parmi les plus traduites dans les années soixante et soixante-dix du XXe siècle. Il est souvent qualifié de «père de la science-fiction».

Жил Верн

У свет авантура и пустиловина у петом разреду увео нас је Жил Верн својим делима, посебно романом *20 000 миља под морем*. Пуно име овог светски познатог и признатог француског писца било је Жил Габријел Верн. Рођен је 8. фебруара 1828. у Нанту у Француској, а умро је 24. марта 1905. у Амјену у Француској, у седамдесет седмој години. Био је романописац, песник и драмски писац. Најпознатији је по својим авантуристичким романима, због чега се сматра да је снажно утицао на жанр научне фантастике. Жил је требало да прати професионални пут свог оца и да постане адвокат, али га је од ране младости занимало позориште и писање текстова. Од његових најпопуларнијих романа посебно треба издвојити *Пут у средиште земље* и *Пут око света за*

осамдесет дана. Жил Верн је други најпревођенији писац на свету. Његова дела највише су се преводила шездесетих и седамдесетих година 20. века. Често га називају „оцем научне фантастике”.

Antoine de Saint-Exupéry

Au seuil même de la maturité et du monde des adultes, en septième, c'est un grand écrivain de la littérature française qui nous attend - auteur du *Petit prince*, Antoine de Saint-Exupéry. Dans son œuvre la plus célèbre, Il nous parle de l'amour, de l'amitié et des vraies valeurs de la vie. Saint-Exupéry est né le 29 juin 1900 à Lyon et mort le 31 juillet 1944 à Marseille, en France. Dès son enfance, il montrait une tendance à écrire et voulait devenir pilote, ce qu'il a réalisé à Strasbourg en 1921. En 1923. il a fait la connaissance des écrivains connus, parmi lesquels *André Gide* - ils ont soutenu ses compétences littéraires. Le premier livre de Saint-Exupéry était *l'Aviateur*, publié en 1926. Après trois ans, il volait dans différentes directions en Amérique où il a exploré la Patagonie et la Cordillère. Il a reçu la décoration de la Légion d'honneur pour les mérites de l'aviation civile en 1930. Il volait régulièrement de Marseille en Algérie, mais aussi à travers l'Extrême-Orient. Pendant la Seconde Guerre mondiale Il a participé aux combats aux côtés des forces alliées contre *L'Allemagne nazie*. Il est mort durant une mission de guerre. Sauf *le Petit Prince* (1943), les œuvres les plus célèbres de Saint-Exupéry sont *Vol de nuit*, *Courrier sud*, *Pilote de guerre*.

Антоан де Сент Егзипери

На самом прагу зрелости и света одраслих, у седмом разреду, чека нас један великан француске књижевности – писац *Малог принца* Антоан де Сент Егзипери. Он нам у свом најпознатијем делу прича о љубави, пријатељству и правим животним вредностима. Сент

Егзипери је рођен 29. јуна 1900. у Лиону, а умро је 31. јула 1944. у

Марсељу у Француској. Већ од детињства показивао је склоност ка писању и желео је да буде пилот, што је и остварио у Стразбуру 1921. Године 1923. упознао се са познатим писцима, међу којима је био и Андре Жид – они су подржали његове литерарне способности. Прва Егзиперијева књига била је *Авијатичар*, која је објављена 1926. Након три године летео је на разним правцима у Америци, где истражује Патагонију и Кордиљере. Добио је орден легије части за заслуге у цивилном ваздухопловству 1930. године. Редовно је летео из Марсеља за Алжир, као и по Далеком истоку. Учествовао је у борбама током Другог светског рата на страни савезничких снага против Хитлерове Немачке. На једном задатку током рата је и настрадао. Поред *Малог принца* (1943), најпознатија Егзиперијева дела су *Ноћни лет*, *Правац југ*, *Ратни пилот*.

Toutes ces œuvres merveilleuses et les écrivains importants que nous avons connus jusqu'à présent ne nous ont préparés qu'à une grande littérature française dans laquelle il y a beaucoup de curiosités et de diversités littéraires. Nous croyons que dans les années à venir, nous allons complètement découvrir et mieux connaître la littérature française.

Сва ова дивна дела и значајни писци које смо до сада упознали само су нас припремили за велику француску литературу у којој постоји још много занимљивости и књижевног богатства. Верујемо да ћемо их у наредним годинама у потпуности открити и још боље упознати француску књижевност.

Institut français

(reportage photo)

En nous préparant à célébrer la Francophonie, nous avons visité l'Institut français à Belgrade. Il est situé en plein centre-ville et il est toujours prêt pour accueillir les visiteurs intéressés. Nous avons été chaleureusement accueillis et on nous a permis de mieux connaître cette institution dont la mission est d'établir, par la culture, de nouvelles passerelles entre la France et la Serbie.

Voici nos impressions à travers l'objectif de la caméra.

Француски институт

(фото-репортажа)

Припремајући се да на прави начин обележимо дане франкофоније, посетили смо Француски институт у Београду. Он се налази у самом центру нашег града и увек је спреман за заинтересоване посетиоце. Наши француски домаћини су нас љубазно дочекали и омогућили нам да боље упознамо ову институцију, чији је циљ јачање веза између Француске и Србије кроз културу. Ево наших утисака забележених објективом фото-апарата.

Nicolas Bouvier

Žele, na kraju da je Austrija uključena, na na općem mišljenju među za proširivanje udovoljavaju uključivanjem u domenu. Kada je prvi tak? Gdje. Kada je svjetlo tak? Druga grupa.

[illegible]

Početni su dan u sredu
trajati satima, ali na dan iza
na velika zabava plavih plovila.
Načelnik, dugo koje su u
stvaranje plovila. Rodici,
stari su braćer, koleno - bar
u tri generacije obavljaju
na plavih plovila - u su s
ustrojama, plovila su

"Kad vas žene ne glasnja. Napravim vam nalin u tome jednu stranu. Vaša mladost. Uđite u to shabodot." Ja sam imao neke moljeve koje bih radio za sebe. Ipak, petar tam kako u shodit tako, moljev zati što sam imao nekakvo oodala u Jugoslaviji.

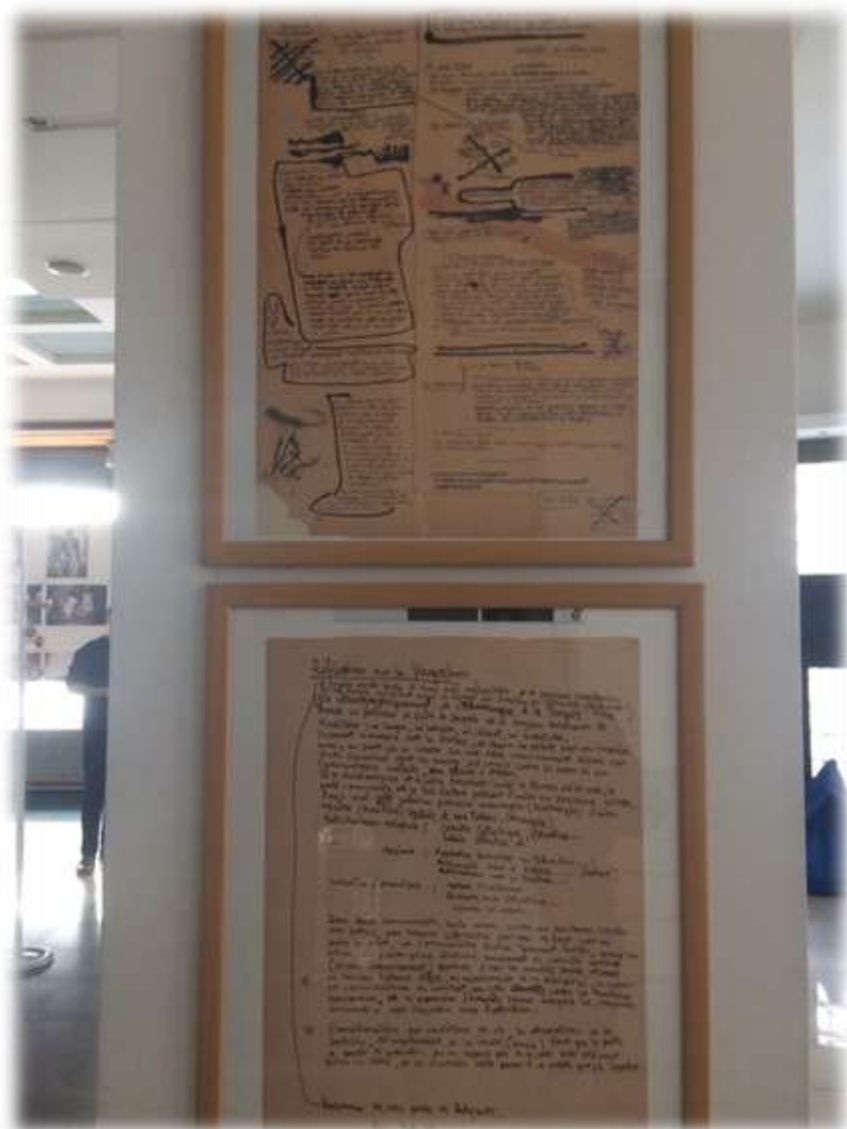

For many studies of the effects of a particular factor on a particular outcome, the best experimental design is a randomized, parallel, controlled trial. In a randomized trial, the subjects are randomly assigned to one of the two groups. In a parallel trial, the subjects in the two groups are followed up at the same time. In a controlled trial, the subjects in the two groups are compared to each other. The results of a randomized, parallel, controlled trial are the most reliable and valid.

Стеван Плавшић 7/2

Виктор Раичевић 7/2